

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ БІОРЕСУРСІВ
І ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ УКРАЇНИ**

«ЗАТВЕРДЖУЮ»

Ректор НУБІП України
професор С. Ніколаєнко

2020 р

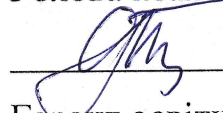

ПРОГРАМА

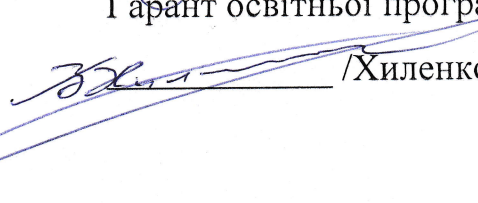
ДОДАТКОВИХ ВСТУПНИХ ВИПРОБУВАНЬ

із загальних питань інформаційних технологій для вступників на освітньо-наукову програму «Інформаційні технології» підготовки фахівців рhD (доктор філософії) із спеціальності 122 «Комп'ютерні науки»

Голова комісії

 /Глазунова О.Г./

Гарант освітньої програми

 /Хиленко В.В./

ТЕМИ З ДИСЦИПЛІНИ

«ІНЖЕНЕРІЯ СИСТЕМ ЗБЕРІГАННЯ ТА ОБРОБКИ ДАНИХ»

1. Основи архітектури масштабованих сховищ даних.
2. Концепція систем складування даних. Сховища даних. OLTP-системи. OLAP-системи. Аналітичні задачі. Аналітичні додатки. Потоки даних. Успадковані системи. Інтеграція даних з OLTP-систем. Перенесення даних на рівень підприємства. Наближення даних до користувачів.
3. Бізнес-аналітика та системи підтримки прийняття рішень. Розбіжності між транзакційною та аналітичною обробкою даних.
4. Незмінність даних. Фізичні трансформації даних. Фізичні та віртуальні сховища даних. Автономні сховища даних. Кіоски та вітрини даних. Загальна архітектура сховища даних. Очищення, вилучення та агрегація даних. ETL-процес.
5. Архітектури та моделі OLAP-систем.
6. Багатовимірна модель даних. Куби та гіперкуби даних. Виміри. Метрики. Атрибути. Факти та комірки. Зрізи, розрізи та обернення. Елементи вимірів. Показники. Консолідація та деталізація даних.
7. Рівні ієрархії даних. Відношення «частина-ціле» та «батьки-діти». Правила Кодда. Тести FASMI.
8. Архітектура OLAP-системи. OLAP-клієнт та OLAP-сервер. Фізична реалізація OLAP-моделі. ROLAP, MOLAP, HOLAP, DOLAP, JOLAP. Схема «зірки» та схема «сніжинки». Часові залежності атрибутів та фактів. Логічні та темпорально-логічні моделі OLAP-систем.
9. Організація взаємодії OLTP- та OLAP-підсистем у сховищах даних.
10. Керування гранулярністю даних. Розгортання та згортання вимірів даних. Адитивні, полуадитивні та неадитивні факти.
11. Чисельні метрики. Ключі даних та ключові метрики. Фізична реалізація схем «зірки» та «сніжинки». «Багатосніжинкові» моделі даних. Перехід від багатовимірної моделі до реляційної та/або постреляційної моделі даних. Агрегати та таблиці агрегатів. «Сузір'я» фактів. Мости даних.
12. Інструментальні засоби та технології побудови сховищ даних.
13. Проектування сховища даних «зверху вниз», «знизу вверх», «з середини». Глобальні та локальні сховища даних.
14. Технології та інструментальні рішення провідних виробників. IBM Data Warehouse Plus. Oracle Warehouse Technology Initiative. NCR Enterprise Information Factory. SAS Institute Rapid Data Warehousing. Sybase Warehouse WORKS. Microsoft Data Warehousing Framework. Software AG Open Data Warehouse Initiative. Типові рішення. Корпоративні інформаційні фабрики. Федеративні сховища даних.
15. Методи оперативного аналізу даних.

16. Спеціалізовані лінгвістичні засоби для OLAP-систем. Розширення мови SQL. Багатовимірні запити. MDQ. Запити типу ROLLUP та CUBE. Функція GROUPING. Агрегатні та статистичні функції. Віконні функції та запити OVER. Функції ранжування та розбиття. Функції, що генерують звіти. Використання метаданих. Діалекти SQL.

17. Моделі та методи інтелектуального аналізу даних.

18. Задачі інтелектуального аналізу даних. Data Mining. Knowledge Discovery.

19. Дескриптивні та предиктивні моделі аналізу. Навчання системи з вчителем та без вчителя.

20. Класифікація задач, моделей та методів інтелектуального аналізу даних. Побудова моделей інтелектуального аналізу.

21. Адекватність та коректність моделей. Верифікація моделей інтелектуального аналізу даних. Інтерпретація моделей інтелектуального аналізу даних.

22. Нейронні мережі. Нечітка логіка. Нейронечіткі моделі. Генетичні алгоритми.

23. Організація процесів розв'язання задач аналізу даних.

24. Процес виявлення знань. Особливості автоматизованого аналізу даних. Підготовка масивів даних до аналізу. Розв'язання задач класифікації та регресії. Правила класифікації та дерева рішень. Алгоритми класифікації. Байесові методи. Карти Кохонена. Пошук асоціативних правил. Секвенційний аналіз. Розв'язання задач кластеризації. Розв'язання задач прогнозування даних. Візуалізація даних. Статистичний аналіз.

ТЕМИ 3 ДИСЦИПЛІНИ

«МЕТОДИ ДИСКРЕТНОГО ТА БАГАТОВИМІРНОГО АНАЛІЗУ»

1. Описові статистики статистичних (експериментальних) даних: дисперсія, вибіркове середнє, медіана, ексцес, асиметрія, статистика Жак-Бера, та інші.

2. Нормування, логарифмування, фільтрація похибок вимірів (експоненціальне згладжування, поняття цифрового та оптимального фільтра).

3. Спрощені методи заповнення пропусків: усереднення, екстраполяція, інтерполяція, оцінки прогнозів.

4. Обробка екстремальних даних; означення екстремальних значень.

5. Методика обробки екстремальних значень, приклад застосування.

6. Кореляційна матриця, дискретна кореляційна функція. Поняття регресора, провідного індикатора.

7. Оцінювання лагу незалежної змінної в моделі множинної регресії. Оцінювання порядку авто регресії і ковзного середнього (автокореляційна і часткова автокореляційна функції).

8. Моделювання детермінованого тренду, властивості залишків моделі.
9. Статистичні параметри адекватності моделі (коефіцієнт множинної детермінації, сума квадратів похибок, статистика Дарбіна-Уотсона, t -статистика Стюдента, F -статистика Фішера).
10. Статистичні параметри якості оцінок прогнозів (середньоквадратична похибка, середня абсолютна похибка у процентах, коефіцієнт Тейла).
11. Схема адаптивного моделювання процесів за статистичними даними.
12. Звичайний метод найменших квадратів (МНК), постановка задачі, критерій оптимальності оцінок, основна формула МНК та її складові; умови коректного застосування МНК.
13. Статистичні властивості оцінок МНК (математичне сподівання, дисперсія і стандартна похибка).
14. Метод максимальної правдоподібності (ММП), постановка задачі, критерій оптимальності оцінок.
15. Порівняння МНК і лінійного ММП.
16. Застосування методу Монте-Карло до оцінювання параметрів математичних моделей. Постановка задачі, послідовність процедури оцінювання.
17. Мета прогнозування. Компоненти часових рядів, які можна прогнозувати за допомогою математичних моделей. Математичне означення прогнозу.
18. Обчислення оцінок прогнозів за допомогою експоненціального згладжування. Подвійне експоненціальне згладжування. Адаптивне експоненціальне згладжування. Врахування сезонних компонент.
19. Побудова функцій прогнозування на довільну кількість кроків на основі рівнянь авторегресії з ковзним середнім (АРКС) на прикладі процесу $AR(1)$.
20. Статистичні властивості похибок оцінок прогнозів. Функція прогнозування на основі моделі $ARCS(2, 2)$ - побудова без знаходження розв'язку.
21. Побудова функції прогнозування на основі розв'язку різницевого рівняння.
22. Поняття провідного індикатора та його застосування при оцінюванні прогнозів. Методика визначення оцінки лагу для провідного індикатора. Приклади провідних індикаторів в економіці та фінансах.
23. Оцінювання прогнозів за допомогою методу групового врахування аргументів (МГВА). Можливості оцінювання багатокрокових прогнозів за МГВА. Переваги і недоліки даного методу.
24. Призначення оптимального фільтра Калмана, критерій оптимальності. Система рівнянь оптимального фільтра Калмана. Обчислення оцінок прогнозів за допомогою фільтра Калмана.
25. Типи моделей, які використовують в алгоритмах калмановської фільтрації. Оцінювання багатокрокових прогнозів. Недоліки і переваги даного методу.

26. Оцінювання прогнозів за допомогою нейромережових моделей. Можливості оцінювання багатокрокових прогнозів за нейромережевими моделями. Переваги і недоліки даного методу.

27. Оцінювання прогнозів за допомогою нечіткої логіки. Можливості оцінювання багатокрокових прогнозів за моделями на основі нечіткої логіки. Методи формування логічного висновку за моделями на основі нечіткої логіки. Переваги і недоліки даного методу.

28. Багатокрокове прогнозування за методом подібних траєкторій (метод найближчого сусіда). Суть методу, обчислювальна схема; можливості застосування. Можливості оптимізації оцінок прогнозів при використанні даного методу. Переваги і недоліки даного методу.

29. Прогнозування бінарних змінних за моделями Logit і Probit. Суть методу, обчислювальна схема; можливості застосування. Можливості оптимізації оцінок прогнозів при використанні даного методу. Переваги і недоліки даного методу.

ТЕМИ З ДИСЦИПЛІНИ АРХІТЕКТУРИ ТА ТЕХНОЛОГІЇ РОЗПОДІЛЕНИХ МЕРЕЖНИХ СИСТЕМ

1. Основні властивості і проблеми проектування розподілених мережних систем.

2. Поняття розподіленої системи. Переваги та недоліки розподілених мережних систем. Масштабованість. Прозорість.

3. Апаратні та програмні засоби побудови розподілених мережних систем. Проблеми проектування розподілених мережних систем: ідентифікація ресурсів, комунікації, якість програмного сервісу, архітектура програмного забезпечення.

4. Архітектури програмного забезпечення розподілених мережних систем: архітектура клієнт-сервер і її моделі, архітектура розподілених об'єктів.

5. Модель взаємозв'язку відкритих систем. Багаторівневий підхід. Мережні моделі OSI та TCP/IP. Система адресації в Інтернет.

6. Архітектура розподілених обчислювальних систем. Цілі та основні завдання, які вирішуються за допомогою розподіленої інформаційної системи. Основні підсистеми і методи реалізації. Схеми взаємодії. Організація розподілу процесорів.

7. Моделі робочих станцій і процесорного пулу. Алгоритми розподілу процесорів і планування в розподілених мережних системах.

8. Розподілена колективна пам'ять. Системи з пам'яттю.

9. Надійність і безпека розподілених мережних систем. Поняття надійності і безпеки. Порівняння зосередженої і розподіленої системи з точки зору надійності і безпеки. Категорії безпеки.

10. Проектування розподілених мережних систем з використанням Java RMI. Архітектура Java RMI.

11. Структура системи RMI. Створення віддаленого об'єкта. Створення віддаленого інтерфейсу. Реалізація віддаленого інтерфейсу. Компіляція і виконання.

ТЕМИ 3 ДИСЦИПЛІНИ «ПРОГРАМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ГЕОІНФОРМАЦІЙНИХ СИСТЕМ»

1. Поняття ГІС. Порівняння процесу картографування в разі традиційної картографії (паперова карта) і ГІС.

2. Компоненти ГІС.

3. Географічні дані. Просторові, атрибутивні дані. Види просторових даних.

4. Моделі організації просторових даних.

5. Основні функції ГІС.

6. Сучасний стан взаємодії ГІС та інтернет-технологій.

7. Технологія Web-ГІС. Відмінність Web-ГІС від традиційної автономної геоінформаційної системи.

8. Формати географічних даних, які використовуються у Web-ГІС. Порівняння векторних і растрових форматів.

9. Архітектура Web-ГІС.

10. «Тонка» архітектура клієнта. Серверосторонні стратегії.

11. «Товста» архітектура клієнта. Клієнтосторонні стратегії.

12. Класифікація Web-ГІС-серверів.

13. Бібліотека OpenLayers. Призначення та можливості.

14. PostGIS. Основи роботи з PostGIS. Таблиці метаданих OGC.

15. MapServer. Приклад map-файла для створення мапи з одним шаром.

16. MapServer. Приклад map-файла для створення мап з використанням декількох класів.

17. MapServer. Приклад map-файла для створення мапи, що містить шар підписів до об'єктів.

18. MapServer. Використання растрових шарів. Приклад.

19. MapServer. Створення інтерактивної мапи. Приклад.

20. MapServer. Управління шарами мапи. Приклад.

21. MapServer. Створення просторових запитів. Приклад.

ТЕМИ 3 ДИСЦИПЛІНИ «РЕІНЖЕНЕРІЯ ПРОГРАМНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ»

1. Поняття реінжинірингу, його зміст. Місце реінжинірингу в життєвому циклі програмного продукту.

2. Реверсивне та зворотне проектування як основа реінжинірингу програмних продуктів.
3. Модель «підкови», її вхідні та вихідні потоки.
4. Процес відтворення архітектури. Процес трансформації архітектури.
5. Рівні подання моделі – архітектурна, логічна, функціональна, структурна, вихідного тексту.
6. Рівні оцінки якості проекту реінжинірингу.
7. Методи та засоби зворотного проектування програмних продуктів.
8. Інструменти та засоби зворотного проектування.
9. Методи реалізації початкової фази, основної фази та фази еволюції.
10. Зворотне проектування «знизу вгору» та «зверху вниз».
11. Розв'язання локальних задач зворотного проектування. Шаблони зворотного проектування.
12. Типові задачі реінжинірингу програмних продуктів: супровід, еволюція, модернізація, міграція успадкованих продуктів.
13. Використання інструментальних засобів зворотного проектування.
14. Оптимізація успадкованих програмних продуктів та систем.
15. Відтворення специфікацій та моделей даних.
16. Відтворення графів потоків даних. Еквівалентні подання.
17. Формати даних. Формати файлів та їх трансформація.
18. Раціоналізація імен даних. Аналіз доменів та їх контекстів.
19. Використання абстрактних класів.
20. Оптимізація збережених даних. Оптимізація обміну даними. Використання сучасних стандартів обміну даними. Мови опису даних. Редокументування.
21. Логічна та функціональна підтримка реструктуризації.
22. Аналіз та оцінка структури програмного коду.
23. Зв'язність та зціплення модулів.
24. Графи потоків керування та потоків даних. Відтворення графа потоку керування.
25. Аналіз складності. Метод послідовного поліпшення.
26. Метод спроб та помилок. Оцінка спроб.
27. Використання репозитаріїв програмних модулів та програмного коду. Реструктуризація в контексті об'єктно-орієнтованої розробки.
28. Декомпіляція та деасемблювання програм.
29. Транскодування програм. Інструментальні засоби відтворення вихідного коду та особливості їх використання.
30. Методи трансформації вихідного коду. Інтеграція модулів та заміна компонентів успадкованої програмної системи.
31. Трансформація архітектури. Нет-центричні архітектури.

32. Аспекти трансформації коду, залежні від апаратури та операційного середовища.
33. Трансформація інтерфейсу користувача.
34. Технології рефакторінгу програмних продуктів та їх компонентів.
35. Локальна та глобальна реструктуризація програмного коду.
36. Поліпшення внутрішньої структури програмної системи, що не змінює її поведінки. Оптимізація програмного коду.
37. Специфікації та інтерфейси компонентів.
38. Методи еволюції компонентів.
39. Перебудова та корекція компонентів.
40. Рефакторінг компонентів. Розгортання компонентів. Репозитарій компонентів.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Барсегян А.А. и др. Методы и модели анализа данных: OLAP и Data Mining: учебное пособие. – С.-Пб.: BHV, 2004. – 331 с.
2. Чубукова И.А. Data Mining: учебный курс. – Киев, КНЕУ, 2012. – 327 с.
3. Спирли Э. Корпоративные хранилища данных. Планирование, разработка и реализация. В 2-х т.. – М.: Вильямс, 2012. – 400 с.
4. Барсегян А.А. и др. Анализ данных и процессов: учебное пособие. – СПб.: БХВ-Петербург, 2009. – 529 с.
5. Бергер А. и др. Microsoft SQL Server 2005 Analysis Services. OLAP и многомерный анализ данных. – С.-Пб.: BHV, 2007. – 412 с.
6. Криват Б., Макленнен Дж., Танг Чж. Microsoft SQL Server 2008: Datamining - интеллектуальный анализ данных. – СПб. : БХВ-Петербург, 2009. – 438 с.
7. Berger A., Melomed E. Microsoft SQL Server 2008 Analysis Services. – Pearson Education eBook, 2009. – 639 с.
8. Бардачов Ю.М., Соколова Н.А., Ходаков В.С. Дискретна математика - Київ: Вища школа, 2008.-383с.
9. Довгий С.О., Бідюк ПЛ., Трофимчук О.М., Савенков О.І. Методи прогнозування в системах підтримки прийняття рішень. - К.:Азимут-Україна, 2011. - 608с.
10. Сергиенко И.В. Математические модели и методы решения задач дискретной оптимизации. - К.: Наук, думка, 1988.
11. Советов Б.Я., Яковлев С.А. «Моделирование систем» // Учебник для вузов — 3 изд., перераб. и доп. -М.: Высшая школа, 2001. -343с.
12. Новиков Д.А. «Сетевые структуры и организационные системы.» // М.: ИПУ РАН, 2003.-102 с.

13. Вовк С.Н., Моник "Некласическая методология и многофакторный подход" Черновцы "Прут" 1996.

14. Ивахненко А.Г., Юрачковский Ю.П. Моделирование сложных систем по экспериментальным данным. — М.: Радио и связь, 1986. — 118 с.

15. Замай С.С. Программное обеспечение и технологии геоинформационных систем/ Замай С.С., Якубайлик О.Э. - Красноярский гос. ун-т, Красноярск, 1998. - 110с.

16. Зиновьев А.Ю. Визуализация произвольных данных/ Зиновьев А.Ю., Питенко А.А.// I Всесибирский конгресс женщин математиков. Тезисы докладов. ИВМ СО РАН: Красноярск. – 2000. – С. 76.

17. Кошкарев А.В. Геоинформатика/ Кошкарев А.В., Тикунов В.С.- [ред. Д.В. Лисицкого]. М.: Картгеоцентр – Геоиздат, 1993.

18. Якубайлик О. Э. Методы и приемы пространственного анализа в геоинформационных системах/Якубайлик О. Э. – [учеб. пособие]. – Красноярск: Издательство КрасГУ, 2001.

19. Автоматизированный реинжиниринг программ / под ред. А.Н.Терехова и А.А.Терехова. – Изд-во С.-Петербургского университета, 2000. – 304 с.

20. Software Reengineering Assessment Handbook (SRAH). Version 3.0. JLC-HDBK-SRAH. March 1997.– 98p.

21. Сидоров М.О., Хоменко В.А., Авраменко Е.А. Реинженерия проектов программного обеспечения // Проблемы программирования. – НАНУ. – №2,3. – 2006. – с.31-38.

22. Юричев Д., Введение в reverse engineering для начинающих. – М.: Аргента, 2014. – 929 с.

23. Kaspersky K. The art of decompilation. BHV, 2009. – 378 p.

24. Arnold Robert S. Software Reengineering. – IEEE Computer Society Press, 2013. – 412 p.

25. Samuelson P., Scotchmer S. The Law and Economics of Reverse Engineering // The Yale Law Journal, Vol. 111, No. 7 (May, 2002), pp. 1575-1663.

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ

відповідей вступника на тестові завдання

Метою тестування з додаткового вступного випробування є перевірка відповідності знань, умінь і навичок вступників програмним вимогам, з'ясування компетентності та оцінка ступеня підготовленості вступників на освітньо-наукову програму «Комп'ютерні науки».

Оцінювання знань вступників на вступних випробуваннях здійснюється за шкалою від 100 до 200 балів.

Кожне тестове завдання складається із 30 питань, які за ступенем складності поділені на три частини:

У **частині 1** (базовий рівень) пропонується всього 15 завдань з вибором однієї правильної відповіді. За правильне розв'язання кожного завдання вступник отримує **2 бали**. Відповідно за правильне розв'язання усіх завдань частини 1 вступник отримує 30 балів.

У **частині 2** (середній рівень) пропонується 10 завдань на встановлення відповідності чи встановлення правильної послідовності. За правильне розв'язання одного питання вступник може отримати **1, 2, 3, 4 бали** – 1 бал за кожну правильно встановлену відповідність чи послідовність. Максимальна кількість балів за правильне вирішення завдань частини 2 – 40 балів.

Завдання **частини 3** (високий рівень) складає 5 питань у відкритій формі з розгорнутою відповіддю, за кожне правильне розв'язання яких вступник отримує **6 балів**. За завдання частини 3 вступник максимально отримує 30 балів.

Відсутність відповіді або неправильна відповідь оцінюється в 0 балів.

Максимальна кількість тестових балів, яку можна набрати, правильно виконавши всі завдання тестової роботи – 100 балів.

Фахова атестаційна комісія оцінює роботу за загальною сумою балів, набраних вступником за результатами тестування, яка може знаходитись в межах від 100 до 200 балів, а мінімальна кількість балів для подальшої участі у конкурсному відборі повинна складати 124 бали. Час виконання тестових завдань становить 180 хвилин.

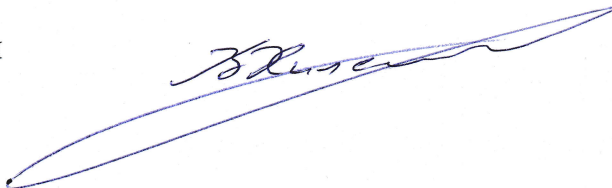
Схвалено на засіданні Вченої ради факультету інформаційних технологій Національного університету біоресурсів і природокористування України (протокол № 04 від " 21 " травня 2020 р)

Голова комісії

Глазунова О.Г.

Гарант освітньої програми

Хиленко В.В.